

W Św. Franciszka

PISMO WSPÓLNOTOWE
PRZY KOŚCIELE ŚW. FRANCISZKA Z ASYŻU
W ANTWERPII

Kapucyni Antwerpia | Ossenmarkt 14 | 2000 Antwerpen | e-mail: kapucyni.antwerpia@gmail.com | rektor kościoła tel. (+32) 474 624 031

Drodzy przyjaciele naszego Kościoła,

Z radością oddajemy w Wasze ręce kolejny numer naszego czasopisma w tym wakacyjnym czasie. Dla wielu parafian jest to okazja do odwiedzin u bliskich, wyjazdów oraz – co równie ważne – nabrania sił do dalszej pracy i codziennych obowiązków. Jak przypomina papież Leon XIII: „Praca nie może być nadmierna ani ponad siły człowieka; natura i sprawiedliwość domagają się, by praca była ograniczona, by człowiek mógł korzystać z odpoczynku i zająć się sprawami rodziny i religii.” (Rerum novarum, 42). Niech ten letni czas będzie więc dla nas wszystkich również czasem duchowego wytnienia, pogłębienia więzi rodzinnych oraz bliskości z Bogiem.

Dziękuję Wam za świadectwo żywej wiary i nadziei, za wszelką okazywaną życzliwość oraz za Wasze wielkie serca. W tym miesiącu będziemy gościć br. Mariusza Zacharkiewicza, który spędzi z nami dwa tygodnie. Cieszymy się na jego obecność oraz wspólny czas modlitwy i spotkań.

Za wszelkie dobro z serca Wam dziękuję. Niech Pan Wam błogosławi na każdy dzień.

Boże Ciało

Z braterskim pozdrowieniem,
Br. Marcin Derdziuk

19 czerwca obchodziliśmy Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa.

Centralnym punktem obchodów była procesja, która odbyła się w ogrodzie klasztoru, niosąc przesłanie jedności i wiary. Msza Święta odbyła się w Kościele, podczas której wspólnie modliliśmy się i dziękowaliśmy za dar Eucharystii. Członkowie wspólnoty przygotowali piękne ołtarze, które zdobiły trasę procesji, symbolizując naszą wiarę. Cudowny dzień, przepełniony pięknem, miłością i wdzięcznością. Nabożeństwu przewodził ojciec senior Ryszard Kurowski.

Wizyta gościa

Juz w najbliższym czasie zagości u nas br. Mariusz Zacharkiewicz OFMCap, dyrektor Ośrodka Apostolstwa Trzeźwości przy Zakonie Braci Mniejszych Kapucynów Prowincji Warszawskiej. Zapraszamy!

Msze Święte

Sobota: 18:00 (międzynarodowa)
Niedziela: 09:00, 12:30, 17:00 (po polsku)

I piątek miesiąca

Spowiedź od godz. 18.00
Msza św. o 20:00, po Mszy Św. Adoracja

Ogłoszenia

- Zapraszamy do naszej kawiarenki Cappuccino po każdej niedzielnej Mszy Świętej.
- W naszym Centrum Liturgicznym znajduje się wiele ciekawych książek, dewocjonałów i pamiątek z pielgrzymek. Wejście przez pokój dziecięcy.
- Zachęcamy dzieci i dorosłych do uczestnictwa w scholi

Modlitwa pielgrzyma

Wszzechmogący, wieczny Boże, Ty kazałeś Abrahamowi wyjść z jego ziemi i rodzinnego domu, Ty strzegłeś go bezpiecznie na wszystkich drogach jego pielgrzymowania. Otaczaj opieką także i nas, swoje sługi, bądź nam, Panie, w potrzebie pomocą, w drodze towarzyszem i pociechą, w przeciwnościach obrońcą, abyśmy za Twoim przewodnictwem pomyślnie dotarli do celu i szczęśliwie wrócili do naszych domów. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Modlitwa na wakacjach

Boże, Stwórco, który kazałeś nam żyć na ziemi jako pielgrzymom w drodze do Twojego domu, spraw, abyśmy w naszej wędrówce kierowali się Twoimi przykazaniami, posilali się Twoim Chlebem i cieszyli się pięknem otaczającego świata. Niech wakacyjny odpoczynek będzie dla nas przedsmakiem radości u Ciebie.

Pielgrzymka młodzieży do Rzymu

W dniach 7-11.07.2025 r. odbyła się międzynarodowa młodzieżowa pielgrzymka do Rzymu. Wzięło w niej udział 30 młodych ludzi pochodzących z Polski, Belgii, Iraku, Iranu, Burundi i Brazylii. Było to wyjątkowe spotkanie różnych kultur, tradycji i języków, zjednoczonych wspólną wiarą, modlitwą oraz pragnieniem pogłębienia duchowego życia.

Celem pielgrzymki była duchowa i kulturalna podróż śladami pierwszych chrześcijan – pełna modlitwy, refleksji, spotkań i świadectwa. Hasłami, które towarzyszyły nam każdego dnia, były: wiara, nadzieja, miłość, spotkanie i refleksja. W czasie pielgrzymki towarzyszył nam także Erik De Smet – historyk, antropolog i znawca Watykanu, który przybliżył uczestnikom dzieje Kościoła i Rzymu.

Poniedziałek – Wyruszamy!

Naszą pielgrzymkę rozpoczęliśmy w Antwerpii wspólną modlitwą. Na lotnisku w Brukseli czekało na nas duchowe wsparcie – kapelan lotniska, ks. Michel Gaillard, który wygłosił poruszającą konferencję o życiu jako pielgrzymce oraz o doświadczeniu Paschy Chrystusa. Po przylocie do Rzymu i zakwaterowaniu w klasztorze sióstr Casa Presentazione oraz w Domu Bonus Pastor, rozpoczęliśmy wieczorny spacer po Watykanie, zakończony wspólną kolacją przy włoskiej pizzy.

Wtorek – Śladami pierwszych chrześcijan

Pierwszy dzień w Rzymie był bardzo intensywny. Odwiedziliśmy: Bazylikę św. Jana na Lateranie: matkę wszystkich kościołów Rzymu, Sanktuarium Świętych Schodów, kościół św. Klementa z podziemnymi poziomami archeologicznymi, Koloseum, Forum Romanum, Kapitol oraz Kościół Polski pw. św. Stanisława. Po południu uczestniczyliśmy we Mszy Świętej w kościele św. Juliana Flamanckiego. Po Eucharystii spotkaliśmy się z rektorem świątyni, ks. Antoine'em Bodarem, który podzielił się swoim doświadczeniem życia w sercu chrześcijaństwa.

mi archeologicznymi, Koloseum, Forum Romanum, Kapitol oraz Kościół Polski pw. św. Stanisława. Po południu uczestniczyliśmy we Mszy Świętej w kościele św. Juliana Flamanckiego. Po Eucharystii spotkaliśmy się z rektorem świątyni, ks. Antoine'em Bodarem, który podzielił się swoim doświadczeniem życia w sercu chrześcijaństwa.

Środa – W sercu Kościoła

Tematem dnia było *pielgrzymowanie do św. Piotra*. Rano udaliśmy się do Bazyliki św. Piotra, gdzie przeszliśmy przez Święte Drzwi i modliliśmy się przy grobie św. Piotra. Odwiedziliśmy także groby świętych papieży: Jana Pawła II, Benedykta XVI, Pawła VI i innych. Uczestniczyliśmy w adoracji Najświętszego Sakramentu i wysłuchaliśmy konferencji duchowej.

Po południu spacerowaliśmy po historycznym centrum Rzymu, odwiedzając m.in. Plac Navona, Panteon i Plac Ludowy. Wieczorem udaliśmy się do Belgijskiego Kolegium, gdzie przyjął nas jego rektor, ks. Geert Morlion. Opowiedział o historii tej instytucji i podczas Mszy Świętej wygłosił poruszającą homilię.

Czwartek – Ukryte chrześcijaństwo i świadectwo

Czwartek rozpoczęliśmy od wizyty w Bazylice św. Pawła za Murami – jednej z czterech głównych bazylik Rzymu. Następnie udaliśmy się do katakumb św. Sebastiana, gdzie odprawiliśmy Mszę Świętą w kaplicy św. Fabiana. Po południu nawiedziliśmy ponownie Święte Schody, a także obejrzelśmy przejmującą wystawę współczesnej Drogi Krzyżowej, która ukazywała mękę Chrystusa w świetle dzisiejszych wyzwań i cierpień.

Piątek – Wiara widoczna w świecie

Ostatni dzień naszej pielgrzymki rozpoczęliśmy od wizyty w Kurii Generalnej Braci Mniejszych Kapucynów, gdzie uczestniczyliśmy w Eucharystii oraz nawiedziliśmy kaplicę poświęconą świętemu zakonowi franciszkańskiego. Tam zaznaliśmy gościnności braci kapucynów. Po południu udaliśmy się do Bazyliki Matki Bożej Większej, zwiedziliśmy Hiszpańskie Schody, słynną fontannę di Trevi, a naszą pielgrzymkę zakończyliśmy w kościele kapucynów Santa Maria della Concezione przy grobie pierwszego świętego zakonu kapucynów br. Św. Feliksa z Cantalice.

Pielgrzymka do Rzymu pozostawiła w sercach uczestników wiele niezapomnianych wspomnień i duchowych przeżyć. Przede wszystkim jednak zasiała ziarno Bożej obecności, które – mamy nadzieję – będzie wzrastać w codziennym życiu każdego uczestnika.

*Nie jesteśmy turystami, ale pielgrzymami.
Pielgrzym to ten, kto idzie w głąb –
w głąb siebie, w głąb Kościoła,
w głąb relacji z Bogiem i drugim człowiekiem.*

Dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do organizacji i duchowego prowadzenia tej drogi wiary.

Kult Pana Jezusa Chrystusa Świętego

Kult Pana Jezusa Świętego od Cudów jest największym, najważniejszym i najbardziej spektakularnym przejawem religijności na Azorach. Jego centrum znajduje się w mieście Ponta Delgada na wyspie São Miguel, ale jego znaczenie wykracza daleko poza archipelag, łącząc Azorczyków na całym świecie.

Korzenie kultu sięgają XVI w, jednak jego prawdziwy rozkwit nastąpił na przełomie XVII i XVIII w, dzięki postaci **Matki Teresy da Anunciada**, zakonnicy z Klasztoru Nadziei (*Convento da Esperança*) w Ponta Delgada. To właśnie Matka Teresa (1658-1738) stała się wielką promotorką kultu. Według przekazów, miała wizje, w których Chrystus prosił ją o większą cześć dla swojego wizerunku. Z ogromną determinacją zaczęła dbać o figurę, zbierać datki na jej ozdobienie i promować nabożeństwo do niej. To ona zainicjowała pierwsze procesje.

Figura przedstawiająca Chrystusa w scenie **Ecce Homo** (*Oto Człowiek*) – po biczowaniu, w koronie cierniowej i z purpurową szatą – została подарowana zakonnicom z pobliskiego klasztoru w Caloura prawdopodobnie przez papieża Pawła III w XVI w. Później figura trafiła do Klasztoru Nadziei w Ponta Delgada. Nazwa kultu pochodzi od licznych cudów, które przypisuje się wstawieniu Chrystusa. Najśłynniejszy z nich miał miejsce w 1700 r, kiedy podczas trzęsienia ziemi, które nawiedziło wyspę, zakonnice wyniosły figurę w procesji. Wstrząsy miały ustać, co wierni uznali za boską interwencję. Od tego czasu kult zyskał ogromną popularność. Papież Jan Paweł II modlił się przed tym wizerunkiem podczas swojej pielgrzymki na Azory 11 maja 1991 r.

Sama figura jest niezwykłym dziełem sztuki sakralnej. Przedstawia cierpiącego Chrystusa. Siła jej oddziaływania jest ogromna, a tym, co czyni ją absolutnie wyjątkową, jest jej skarb. Przez stulecia wierni w podzięk za otrzymane łaski (uzdrowienia, ocalenie życia, sukcesy), ofiarowywali figurze bezcenną biżuterię, złoto, diamenty i inne klejnoty. Dziś, podczas procesji, figura ubrana jest w szaty utkane złotą nicią i ozdobiona tymi darami wotywnymi (*ex-votos*). Jej majestat i bogactwo symbolizują nie tylko królewskość Chrystusa, ale także ogrom wdzięczności i wiary ludu. Skarbiec Santo Cristo jest jednym z najbogatszych w Portugalii.

Do czasu interwencji Matki Teresy da Anunciada, wizerunek Pana Jezusa Chrystusa Cudotwórcy znajdował się w małym ołtarzu pod dolnym chórem. Zakonnicy udało się zbudować nowy ołtarz dla obrazu, który ucieleśniał bliskość jej czci i nabożeństwa. W rzeczywistości jednak warunki nie były odpowiednie, ponieważ kurz osadzał się na obrazie z wysokiego chóru, a podłogi hałasowały, rozpraszając uwagę podczas medytacji. W związku z tym, dzięki wsparciu ludności i donacjom z Korony, siostra podjęła próbę wzniesienia dla obrazu bardziej uroczystej i dostojnej kaplicy.

Pierwotna kaplica nie istnieje. Dziś jest to barokowa kaplica, ukończona i konsekrowana 5 marca 1771 r. Wejścia do kaplicy prowadzi przez niskie prezbiterium, strzeżone serią płytek *azulejos* autorstwa António de Oliveira Bernardes z 1712 r. Przedstawiają one rozdziały z Narodzin Chrystusa (od północy) i Męki Pańskiej (od południa). Wnętrze kaplicy zdobią płytki *azulejos* wykonane przez Królewską Fabrykę Rato w Lizbonie w latach 1786-1787.

Festyn ku czci Pana Jezusa Świętego od Cudów (*Festas do Senhor Santo Cristo dos Milagres*) odbywa się co roku w **piątą niedzielę po Wielkanocy**. To największe wydarzenie na Azorach, które przyciąga dziesiątki tysięcy pielgrzymów, emigrantów i turystów. Trwa przez kilka dni, a jego najważniejsze momenty to:

Sobota wieczorem: Uroczysta procesja przenosi figurę z jej stałego miejsca (kaplicy w Klasztorze Nadziei) do ołtarza głównego w przylegającym kościele. Plac przed klasztorem jest spektakularnie oświetlony tysiącami żarówek tworzących religijne motywy, a tłumy wiernych z zapalonymi świecami towarzyszą temu wydarzeniu w głębokim skupieniu.

Niedziela po południu: To kulminacyjny moment figura, niesiona na bogato zdobionym feretronie, przemierza ulice Ponta Delgada. Tłum i obraz okrążają Campo de São Francisco i klasztor Matki Bożej Nadziei z głębokim oddaniem, wiarą i szacunkiem. Oprócz hołdu oddanego wizerunkowi Chrystusa, wielu wiernych składa Bogu obietnice, zazwyczaj w zamian za dary od Boga. Procesja jest ogromna, biorą w niej udział władze kościelne, cywilne, wojskowe, bractwa religijne i rzesze wiernych. Chodniki i ulice na trasie procesji są misternie ozdobiane dywanami z kwiatów. Atmosfera jest pełna emocji, modlitwy i łez wzruszenia. Wielu pielgrzymów idzie boso, wypełniając swoje śluby. Po pierwszej procesji tradycja corocznego przemarszu ulicami miasta z wizerunkiem jest kontynuowana, choć zdarzają się przerwy ze względu na rzadkie warunki pogodowe.

Inne wydarzenia: Uroczystościom religijnym towarzyszą liczne wydarzenia świeckie: koncerty, targi, pokazy sztucznych ogni i jarmarki, które zamieniają Ponta Delgada w tętniące życiem centrum świętowania.

Kult Pana Jezusa Świętego od Cudów to znacznie więcej niż tylko festiwal religijny. To bijące serce azorskiej tożsamości, w którym historia, wiara, tradycja i silne więzi społeczne splatają się w jedno, tworząc zjawisko o niezwykłej sile i pięknie.

Masz lekkie pióro?

Pisanie tekstów nie sprawi Ci problemu?

Chciałbyś współtworzyć naszego parafialne pismo? Dołącz do naszego zespołu!

napisz do nas: uswfranciskagazetka@gmail.com

Św. Tomasz Apostoł

Święty Tomasz był jednym z Dwunastu Apostołów Chrystusa, znanym przede wszystkim z epizodu wątpienia w Zmartwychwstanie Jezusa - stąd przydomek "Niewierny Tomasz". Jego postać, mimo skromnej roli w Biblii, jest ważna w tradycji chrześcijańskiej, zwłaszcza w kulturze wschodniej.

Święty Tomasz Apostoł (ok. 1-72 n.e.?) był jednym z najbliższych uczniów Jezusa Chrystusa. Jego imię w języku aramejskim oznacza *bliźniak* (gr. *Didymos*), co sugeruje, że mógł mieć brata bliźniaka, choć nie jest to potwierdzone. Na temat wczesnego życia Tomasza nie zachowały się żadne szczegółowe informacje. Prawdopodobnie pochodził z Galilei, regionu w północnej części starożytnej Palestyny, podobnie jak apostołowie Piotr i Andrzej. Możliwe, że był rybakiem lub prostym robotnikiem, jak wielu z Dwunastu. Nie wiemy nic o jego rodzinie, wychowaniu czy wykształceniu. Jako Żyd żyjący w czasach rzymskiej okupacji, Tomasz mógł być świadkiem napięć politycznych i religijnych w regionie. Tomasz został wybrany przez Jezusa jako jeden z Dwunastu Apostołów, co jest wzmiankowane w Ewangeliach (Mt 10:3, Mk 3:18, Łk 6:15). Jego powołanie nastąpiło prawdopodobnie na początku publicznej działalności Jezusa, około 30 roku n.e. Wraz z innymi apostołami towarzyszył Jezusowi podczas nauczania, cudów i podróży po Galilei i Judei. W Ewangeliu wg. św. Jana Tomasz jest wspomniany w kilku kluczowych momentach: Podczas Ostatniej Wieczerzy (J 14:5), Tomasz pyta Jezusa: *Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc mamy znać drogę?* Jezus odpowiada: *Ja jestem drogą, prawdą i życiem.* To pokazuje Tomasza jako szczerego, ale prostolinijnego ucznia, który nie wstydził się pytać o to, czego nie rozumiał. Gdy Jezus zamierza udać się do Betanii, mimo ryzyka śmierci (po śmierci Łazarza), Tomasz mówi do innych apostołów: *Idźmy i my, aby z Nim umrzeć* (J 11:16). To wskazuje na jego odwagę i lojalność wobec Mistrza. Tomasz był obecny podczas kluczowych wydarzeń, takich jak cuda Jezusa, nauczanie na Górze Oliwnej i Ostatnia Wieczerza, choć nie jest wymieniany w każdym fragmencie. Najśłynniejszy epizod z życia Tomasza dotyczy jego reakcji na zmartwychwstanie Jezusa: Po ukrzyżowaniu i zmartwychwstaniu Jezusa, apostołowie spotkali się w Wieczerniku. Tomasz nie był obecny podczas pierwszego ukazania się Jezusa zmartwychwstałego. Gdy inni apostołowie powiedzieli mu: *Widzieliśmy Pana*, Tomasz odpowiedział: *Jeśli nie zobaczę na Jego rękach śladu gwoździ i nie włożę palca w miejsce gwoździ, i nie włożę ręki mojej do boku Jego, nie uwierzę* (J 20:25). Osiem dni później Jezus ponownie ukazał się apostołom, tym razem w obecności Tomasza. Jezus zachęcił go: *Podnieś tutaj palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż do mego boku, i nie bądź niewierny, lecz wierzący!* Tomasz wówczas wyznał: *Pan mój i Bóg mój!* Jezus odpowiedział: *Uwierzyłeś, bo Mnie ujrzawsz? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli* (J 20,24-29). Ten incydent uczynił Tomasza symbolem wątpienia, które prowadzi do wiary. W chrześcijaństwie jest on postrzegany nie jako sceptyk, ale jako przykład szczerego poszukiwania prawdy. Po wniebowstąpieniu Jezusa i zesłaniu Ducha Świętego podczas Pięćdziesiątnicy, apostołowie rozproszyli się, by głosić Ewangelię. O misji Tomasza brak bezpośrednich wzmianek w Nowym Testamencie ale tradycja i apokryfi-

czne teksty, takie jak *Dzieje Tomasza* (II-III w n.e.), opisują go jako misjonarza, który udał się na Wschód. Według tradycji, głosił Ewangelię w Persji, Mezopotamii, gdzie został sprzedany jako niewolnik do Indii. Tam zaś nawrócił króla Gundafara i założył Kościół Syromalabarski - wybudował siedem kościołów wzdłuż wybrzeża Malabar. *Dzieje Tomasza* opisują również jego cuda, t.j. uzdrowienia i nawrócenia. Zginął męczeńską śmiercią, w okolicy Chennai. Według tradycji, został zabity włócznią przez kapłanów hinduistycznych lub lokalnych władców, którzy sprzeciwiali się jego nauczaniu. Dokładne okoliczności nie są znane. Data jego śmierci jest szacowana na około 72 rok n.e., choć nie jest to potwierdzone.

Tomasz Apostoł nie przeszedł formalnego procesu kanonizacji, jak święci w późniejszych wiekach, ale jako jeden z Dwunastu Apostołów jest czczony w całym Kościele chrześcijańskim od czasów apostołskich. Jego święto liturgiczne obchodzone jest 3 lipca w Kościele katolickim, prawosławnym i anglikańskim. Symbolizuje drogę od wątpienia do wiary, co czyni go patronem teologów, filozofów i osób poszukujących prawdy, podróżników, Portugalii i Indii. Główne relikwie Tomasza znajdują się w Indiach, ale część z nich jest w katedrze w Ortonie (Włochy). Tradycja pielgrzymkowa do miejsc związanych z Tomaszem jest żywa, zwłaszcza w Azji. Święty Tomasz Apostoł pozostaje inspiracją dla milionów wierzących, ukazując, że wątpienie może być początkiem głębokiej wiary, a jego historia jest dowodem na uniwersalność przesłania Ewangelii, które dotarło nawet do odległych zakątków świata.

Św. Wawrzyniec

Święty Wawrzyniec był diakonem Kościoła rzymskiego, męczennikiem, pomagał papieżowi w administracji i posłudze charytatywnej. Zginął podczas prześladowań chrześcijan za panowania cesarza Waleriana. Jego męczeńska śmierć na stała się legendarną opowieścią o wierze i humorze w obliczu cierpienia. Kościół katolicki i prawosławny obchodzi jego święto 10 sierpnia.

Wawrzyniec urodził się około 225 roku n.e. w Hiszpanii, prawdopodobnie z okolic Walencji. Pochodził z zamożnej rodziny chrześcijańskiej, co pozwoliło mu na otrzymanie dobrego wykształcenia. W tamtych czasach Hiszpania była częścią Imperium Rzymskiego, a chrześcijaństwo, choć nielegalne, zaczynało się szerzyć. Nie zachowały się dokładne informacje o jego dzieciństwie czy rodzinie, ale tradycja opisuje go jako pobożnego młodzieńca, wychowanego w wierze chrześcijańskiej. Około 250 roku n.e. wyjechał do Rzymu, ówczesnego centrum imperium, gdzie kontynuował studia i zaangażował się w działalność Kościoła. Jego inteligencja i pobożność przyciągnęły uwagę ówczesnych liderów kościelnych. Papież Sykstus II rozpoznał w nim potencjał i mianował go jednym z siedmiu diakonów. W Kościele wczesnochrześcijańskim diakoni pełnili kluczowe role: pomagali biskupowi (papieżowi) w sprawowaniu liturgii, administrowali majątkiem kościelnym i opiekowali się ubogimi, chorymi oraz wdowami. Wawrzyniec, jako diakon odpowiedzialny za sprawy materialne, zarządzał darowiznami i rozdzielał jałmużnę wśród potrzebujących. Pisma św. Ambrożego podkreślają jego zaangażowanie w dzieła miłosierdzia. Podczas gdy Rzym przeżywał kryzysy ekonomiczne i prześladowania, Wawrzyniec organizował pomoc dla chrześcijan i pogan w potrzebie. Był znany z bezinteresownej służby, co uczyniło go symbolem chrześcijańskiej caritas (miłości bliźniego).

W 258 roku n.e., gdy cesarz Walerian wydał edykt nakazujący prześladowania biskupów, kapłanów i diakonów, papież Sykstus II został aresztowany i stracony, Wawrzyniec, jako jego najbliższy współpracownik, towarzyszył mu do końca. Według tradycji, przed egzekucją Sykstus II polecił Wawrzyńcowi kontynuować opiekę nad Kościołem. Prefekt Rzymu, chcąc przejąć bogactwa Kościoła, zażądał od Wawrzyńca, by dostarczył skarby – mając na myśli złoto i klejnoty. Wawrzyniec, w geście heroizmu, zgromadził grupę ubogich, chorych i wdów, przedstawiając ich prefektowi jako prawdziwe skarby Kościoła. Ten akt odwagi doprowadził do jego aresztowania. Wawrzyniec został skazany na śmierć za odmowę współpracy z władzami i za publiczne wyznawanie wiary. Zginął 10.08.258 roku w Rzymie, prawdopodobnie na wzgórzu Via Tiburtina, gdzie został spalony na ruszcie do pieczenia mięsa, co symbolizowało okrucieństwo prześladowań.

Legenda, która stała się integralną częścią jego kultu, opisuje, jak Wawrzyniec zachował się z niezwykłą odwagą i humorem. Miał powiedzieć oprawcom: *Ten bok jest już upieczony, odwróćcie mnie i jedzcie* (*Assum est, versa et manduca*), co podkreśla jego niezłomność i wiarę nawet w obliczu strasznego cierpienia.

Święto Przemienienia Pańskiego

6 sierpnia będziemy obchodzić Święto Przemienienia Pańskiego. Dotyczy ono wydarzenia opisanego w ewangeliach, przez które Chrystus objawił swoje bóstwo.

Czytany w liturgii ewangeliczny opis Przemienienia Pańskiego pełen jest znaczeń symbolicznych: góra, światło i obłok są w Biblii charakterystyczne dla objawień Boga. *Jezus wziął ze sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienił się wobec nich* (Mt 17,1). Twarz Jezusa zajaśniała jak słońce, szata była biała jak światło. Ukazał się im też Mojżesz i Elias, a z obłoku dobiegł głos Boga. Są oni świadkami, którzy potwierdzają widzenie Apostołów i wskazują, że całe objawienie prowadzi do Jezusa. Dodatkowym i niepodważalnym uwierzytelnieniem jest głos Ojca, który mówi: *To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!* (Mt 17,5).

Przemienienie ukazuje, że do chwały objawionej przez Jezusa dochodzi się przez cierpienie i śmierć. Tak, jak każde objawienie bóstwa, Przemienienie Pańskie budzi fascynację i zachwyt ale zarazem lęk, dlatego św. Piotr powiedział najpierw: *dobrze, że tu jesteśmy*. A w chwilę później uczniowie upadli na twarz i bardzo się zlekli. W religioznawstwie mówi się, że Bóg jest *mysterium fascinans et tremendum*, czyli tajemnicą fascynującą i przerażającą. W chrześcijaństwie wschodnim obchodzono je już w V w. Do dziś zajmuje ono jedno z najważniejszych miejsc w liturgicznym kalendarzu chrześcijańskiego Wschodu. Przemienienie jest też bardzo częstym motywem ikonografii wschodniej. Na Zachodzie pierwsze wzmianki o tym święcie pochodzą z VII i VIII wieku. Bardziej upowszechniło się ono w okresie wypraw krzyżowych, kiedy bardzo popularne były pielgrzymki do Ziemi Świętej, w tym także na Górę Tabor, uznawaną za Górę Przemienienia.

Śmierć Wawrzyńca była jednym z wielu aktów przemocy wobec chrześcijan w III w, ale jego historia szybko stała się inspiracją dla wiernych. Jego ciało pochowano w katakumbach, a później przeniesiono do Bazyliki San Lorenzo fuori le Mura w Rzymie, gdzie jest czczony do dziś.

Święty Wawrzyniec nie przeszedł formalnego procesu kanonizacji, jak święci w średniowieczu, ale jest czczony od czasów starożytnych jako męczennik. Już w IV w, za panowania cesarza Konstantyna Wielkiego, wzniesiono bazylikę na jego cześć. Jego kult rozprzestrzenił się po całym chrześcijańskim świecie, szczególnie w Rzymie, Hiszpanii i Italii.

Wawrzyniec jest patronem Rzymu, Hiszpanii, kucharzy, kominarzy, strażaków, ubogich i studentów. W Hiszpanii, gdzie się urodził, jest jednym z narodowych świętych. Jego postać pojawia się w sztuce, literaturze i hymnach, np. w mozaikach bazyliki San Lorenzo. Legenda o *prawdziwych skarbach* inspirowała do praktyk charytatywnych. W średniowieczu jego relikwie były celem pielgrzymek, a w czasach nowożytnych stał się symbolem oporu wobec niesprawiedliwości. Dziś święty Wawrzyniec jest przypominany jako wzór miłosierdzia i odwagi, a jego życie podkreśla znaczenie służby innym w obliczu prześladowań.

Święto Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny

Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny 15 sierpnia jest obchodzone w Kościele od VII w. To wydarzenie, które upamiętnia koniec ziemskiego życia Matki Jezusa. Jednocześnie jest to dzień, w którym wierni wspominają i celebrują wzięcie Maryi, Matki Bożej, do nieba z duszą i ciałem.

Jako Katolicy wierzymy, że Maryja, jako jedyna istota ludzka, po Jezusie Chrystusie, została wyróżniona przez Boga takim darem. Wniebowzięcie Maryi jest przede wszystkim wyrazem Jej pełnego uczestnictwa w tajemnicy Zmartwychwstania Chrystusa. To przypomnienie, że nasze ciało, podobnie jak Maryi, jest przeznaczone do chwały i Zmartwychwstania, jeśli tylko pozostaniemy wierni Bogu. To święto, to również Święto Matki Bożej Zielnej. Jest to ludowa nazwa uroczystości Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Po śmierci Najświętszej Marii Panny apostołowie trzeciego dnia ciała jej w grobie nie znaleźli, tylko same zioła i kwiaty.

Według tradycji bukiet do poświęcenia w Matkę Boską Zielną powinien składać się z 7 lub 77 różnych ziół, zbóż, a także kwiatów. Siódemka w Starym Testamencie jest bowiem symbolem doskonałości. Do 7 podstawowych ziół zalicza się: rumianek, mięta, melisa, bazylię, rozmaryn, lubczyk i nasturcję. Poświęcone rośliny miały dodatkowo różnorodne zastosowanie. zioła i kwiaty. I dlatego w dniu Matki Boskiej Zielnej, patronki ziemi i roślinności, w podziękowaniu za opiekę święcono niemal wszystko co w tym czasie kwitnie i owocuje. Wtedy w kościołach święci się płody ziemi, zioła i kwiaty, dojrzałe zboża, owoce.

15 sierpnia spotkajmy się wszyscy w Kościele z kwiatami i ziołami, zbożem i uczcijmy święto Maryi.

Uroczystość Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej

Uroczystości Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej to jedno z najważniejszych świąt maryjnych w Kościele Katolickim w Polsce. Jest ono ściśle związane z ikoną Matki Bożej Częstochowskiej, znanej jako Czarna Madonna i stanowi wyraz głębokiej czci maryjnej oraz patriotyzmu.

Uroczystość obchodzona jest 26 sierpnia i jest to jedno z głównych świąt maryjnych w Polsce, uznawane za święto patronalne Matki Bożej jako Królowej Polski. Ikona przedstawia Maryję z Dzieciątkiem Jezus, a jej kult łączy w sobie elementy wiary, historii i kultury narodowej. To święto podkreśla rolę Maryi jako orędowniczki i opiekunki, a dla Polaków jest symbolem narodowej tożsamości i odporności.

Ikona Matki Bożej Częstochowskiej została namalowana przez św. Łukasza Ewangelistę na desce z stołu z domu Świętej Rodziny w Jerozolimie. W XIV w. ikona trafiła do Polski – legenda głosi, że w 1382 r. Władysław Opolczyk, książę, podarował ją zakonowi paulinów na Jasnej Górze w Częstochowie. Ikona szybko stała się obiektem czci, a w 1430 r. została uszkodzona podczas napadu husytów, co pozostawiło na niej dwie blizny na policzku Maryi – symbol jej cierpienia i wytrwałości.

Najważniejszym momentem, który przyczynił się do ustanowienia święta, było oblężenie Jasnej Góry w 1655 r. podczas potopu szwedzkiego. Klasztor pod dowództwem przeora Augustina Kordeckiego, przetrwał atak wojsk szwedzkich dzięki modlitwom i cudownej interwencji przypisywanej Matce Bożej. To wydarzenie, opisane w kronikach i literaturze (np. w *Potopie* Henryka Sienkiewicza), stało się symbolem polskiego oporu. W 1656 r. król Jan II Kazimierz ogłosił Maryję Królową Polski, co formalnie wzmocniło kult ikony. Święto zostało oficjalnie ustanowione przez Stolicę Apostolską w 1904 r. Papież Pius XI w 1936 r. potwierdził jego znaczenie, a papież Jan Paweł II, wielki czciciel Matki Bożej Częstochowskiej, wielokrotnie podkreślał jej rolę w swoim nauczaniu, np. podczas pielgrzymek do Polski w 1979, 1983 i 1991 r.

Uroczystość 26 sierpnia jest celebrowana z wielkim rozmachem, szczególnie w sanktuarium na Jasnej Górze, ale także w kościołach i parafiach na całym świecie, gdzie jest czczona ikona. Dzień zaczyna się od mszy świętych, często z udziałem biskupów i kardynałów. W Częstochowie odbywa się główna Eucharystia w bazylice, z procesjami i adoracją ikony. Ikona jest wystawiana do publicznego kultu, a wierni modlą się nowennami i różańcem. Tysiące pielgrzymów przybywa na Jasną Górę, często pieszo, w ramach organizowanych pielgrzymek. To czas refleksji, spowiedzi i odnowienia ślubów jasnogórskich. Obchody łączą wiarę z kulturą – śpiewane są pieśni maryjne, jak *Z dawna Polski Tyś Królową*, a w niektórych regionach organizowane są festyny, koncerty i wystawy. W domach wierni dekorują obrazy Matki Bożej i modlą się w intencji rodziny i ojczyzny. Dla Polaków jest symbolem jedności i patriotyzmu. Po II wojnie światowej i w czasach komunizmu, Jasna Góra była miejscem oporu duchowego. Święto przypomina o ślubach lwowskich (1656) i roli Maryi w historii Polski.

Z dawna Polski Tyś Królową, Maryjo...

Inspiracją dla nieznanego dziś autora tekstu tej popularnej religijnej pieśni był wiersz *Modlitwa (Grzeszni, senni, zapomniani...)* Kornela Ujejskiego (1823–1897), o czym świadczą nie tylko identyczna struktura wersyfikacyjna obu utworów i apostrofy w zakończeniach poetyckich wersów, ale także wykorzystanie lekko zmodyfikowanej trzeciej zwrotki tekstu romantycznego poety jako strofy otwierającej pieśń. Nazwisko autora podniosłej melodii pieśni, niekiedy uznawanej za powstałą w XIX w., jest obecnie nieznane. Wzniosła maryjna pieśń, bardzo popularna m.in. wśród żołnierzy walczących w Legionach Polskich w czasie I Wojny Światowej, wpisuje się w nurt licznych w polskim repertuarze wokalnym utworów religijnych podejmujących wątki narodowe. Jest ona modlitwą błagalną do Maryi o otoczenie opieką narodu polskiego.

Z dawna Polski Tyś Królową Maryjo!

Ty za nami przemów słowo, Maryjo!

Ociemniałym podaj rękę,

Niewytrwałym skracaj mękę,

Twe Królestwo weź w porękę, Maryjo!

Gdyś pod krzyżem Syna stała, Maryjo!

Tyleś Matko wycierpiała, Maryjo!

Przez Twego Syna konanie,

Uprosz sercom zmartwychwstanie,

W ojców wierze daj wytrwanie, Maryjo!

Z dawna Polski Tyś Królową, Maryjo!

Ty za nami przemów słowo, Maryjo!

Miej w opiece naród cały,

Który żyje dla Twej chwały,

Niech rozwija się wspaniały, Maryjo

REKOLEKCJE Z BIBLIODRAMĄ

„PANIE, PRZENIKASZ I ZNASZ MNIE”
(PS 139,1)

Zapraszamy na rekolekcje biblijne metodą bibliodramy. Będziemy mogli w grupie do 16 osób razem pracować z tekstami Nowego i Starego Testamentu, które pomogą nam odkrywać prawdę o sobie i Bogu. Będziemy szukać odpowiedzi na pytanie, jak Bóg przenika moje serce i do jakiej bliskości ze sobą mnie zaprasza. W programie: warsztaty, Eucharystia, adoracja, wspólne posiłki oraz czas na odpoczynek i kawę.

BIBLIODRAMA TO:

- spotkanie ze Słowem Bożym w grupie;
- kreatywne metody (plastyczne, ruchowe) pracy z tekstem biblijnym;
- zaangażowanie całego człowieka: intelektu, psychiki, ciała i ducha;
- bezpośrednie doświadczanie sytuacji biblijnych, by dzięki ich bohaterom lepiej poznać siebie i pogłębić swoją relację z Bogiem;

PROWADZENIE

BEATA CHRUDZIMSKA

Trenerka bibliodramy (certyfikat Niemieckiego Towarzystwa Bibliodramy), asystentka psychodramy, coach, dyplomowana nauczycielka Religii, teolożka i filozofka, założycielka Fundacji Akademii Bibliodramy.

Koszt: 150 Euro
(prowadzenie, materiały, śniadania)

20-24.08.2025

Minderbroeders Kapucijnen
Ossenmarkt 14, 2000 Antwerpia

KONTAKT - INFORMACJE - ZAPISY: BEATABIBLIODRAMA@GMAIL.COM

Redakcja i opracowanie:

Urszula Mikita, Lucyna Czerwińska,
br. Marcin Derdziuk

Kontakt: uswfranciskagazetka@gmail.com

Kapucyni Antwerpia

Ossenmarkt 14
2000 Antwerpen

e-mail: kapucyni.antwerpia@gmail.com
rektor kościoła tel. (+32) 474 624 031